

ve Folkeparti eller regeringen, men mere befolkningen, der skal det.

Spørgsmålet er: Hvis nu det lykkes befolkningen at spare de her 5 mio. t CO₂ ved at foretage energibesparelser i deres hjem, lade være med at flyve så meget, lade være med at køre så meget i dyre biler, hvad kommer der så til at ske med de 5 mio. t CO₂, hvis ikke regeringen sætter nogle initiativer i gang til f.eks. at tage de CO₂-kvoter ud af markedet igen?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo hypotetisk at skulle stå og forestille sig det nu. Nu lyder det, som om regeringen ikke tager nogen initiativer, men vi står jo med en meget, meget ambitiøs energiplan fra regeringen, og vi drøfter i øjeblikket en lang række initiativer.

Men det, jeg gerne vil pointere, er, at den udfordring, vi står over for, er en fælles opgave. Det er ikke bare Det Konservative Folkeparti og staten, der kan løfte den opgave. Vi skal også have befolkningen med, vi skal have virksomhederne med, og vi skal have hele energisektoren med til at løfte den her opgave. Det er en fælles opgave, vi står over for, og vi har som politikere et meget stort ansvar for at betone det ansvar, hver enkelt dansker har for at bidrage til at løse de udfordringer, vi står over for.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det kan jeg bestemt ikke blive uenig med den konservative ordfører i. Pointen er bare, at hvis danskerne vil spare 5 mio. t CO₂ og det ikke bliver fulgt op med f.eks. at tage et tilsvarende antal kvoter ud af markedet, så bliver der bare et CO₂-udslip et andet sted, for så sælges de kvoter jo der.

Jeg vil godt lige som det sidste spørgsmål forholde mig til hr. Per Ørum Jørgensens tro på en byrdefordeling. Skal det forstås på den måde, at hr. Per Ørum Jørgensen har en forestilling om, at Danmark som foregangsland på energiområdet vil være en af dem, der skal bære de mindste byrder af EU-landene?

Jeg havde egentlig en forestilling om, at vi med det ambitionsniveau, Danmark har, ville være et af de lande, der i hvert fald skulle nå minimum de 17 pct., som EU-landene hver især skal nå for at hæve det. Så jeg forestiller mig ikke, at Det Konservative Folkeparti har en ambi-

tion om, at vi skal nå mindre end de andre lande.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er forholdsvis enkelt, for regeringens ambition hedder mindst 30 pct. i 2025. Det er altså også et klart signal om, at man vil være det skridt foran også set i EU-sammenhæng. Men hvordan bliver byrdefordelingen i EU? Det må jeg indrømme er ganske vanskeligt at forestille sig på nuværende tidspunkt. Der må vi se, hvad EU kommer med af udspil, og så må vi efterfølgende forholde os til det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Mit spørgsmål ligger helt i forlængelse af både hr. Kim Mortensens og fru Anne Grete Holmsgaards indlæg. Det handler om, hvorvidt vi ikke skal have en CO₂-målsætning. Jeg stillede det samme spørgsmål til Venstres ordfører. Han svarede ikke, så derfor kommer jeg til at riste hr. Per Ørum Jørgensen lidt. For hvis man har en målsætning om, om jeg så må sige, energiforbruget, og man har en målsætning vedrørende indfasning af vedvarende energi, hvad skulle begrundelsen for ikke at have en målsætning for det samlede CO₂-udslip så være?

Jeg er med på, at vi kan diskutere, hvor det skal ligge, det vil jeg gerne gemme til forhandlingerne, men er hr. Per Ørum Jørgensen ikke enig i, at vi i hvert fald skal have en målsætning?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes også, at det er ganske vanskelige spørgsmål at svare på lige i den situation, hvor der pågår forhandlinger. Men jeg vil sige det på den måde, at jeg i modsætning til hr. Kim Mortensen meget gerne lytter til fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål, for det kan man faktisk godt blive ganske inspireret af – den ville jeg gerne lige have serveret. Det samme gælder egentlig også hr. Martin Lidegaard. Men jeg vil ikke tage stilling til det spørgsmål i en situation, hvor vi har forhandlinger om det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Så tillader jeg mig at spørge på en anden måde. Er hr. Per Ørum Jørgensen personligt ikke enig med mig i, at grunden til, at vi overhovedet laver en energiplan, grunden til, at vi overhovedet